

מכּוּתָל - איך צפּ קשׁוּכ אַי"י?

מה הקשר?!

שמים במרכז תמונה של הותל עם כיתוב "מה הקשר בין זה לכותל?" ואז שואלים את החניכים על כל דבר למה הוא קשור. (העניין הוא להבין שכל תחומי חיינו הם קשורים לכותל.. כל התפילות עולות דרך שם..) -מצורפת תמונה ומילים לפיזור, אפשר לפזר חפצים במקום מילים לדוג' במקום גשם - מטרייה..

משחקים משחק הכסאות-

כולם עומדים על כסאות במעגל ומסתובבים ולאט לאט מוציאים כסא אחר כסא והחניכים מצטופפים וצריכים לא ליפול.

העניין הוא שכולנו עומדים על דבר אחד- הכותל, זה מה שמחייב אותנו, מאחד אותנו, וכשמחללים אותו, מערערים על קדושתו כל עמידתינו בחיים מתערערת)

הצגה-

כמה חניכים מציגים הצגה על אדם שמן שממש רצה להרזות וחיפש כל מיני דרכים מצחיקות בסוף הוא החליט ללכת לרופא וסיפר לו את צרתו שהוא שמן מאוד, הרופא הציע לו כל מיני דיאטות אך הבחור שלנו לא רצה אותן. בסוף בסוף הבחור אומר: יש לי רעיון. תוכל להוציא לי את הלב? הוא כה מיותר, תופס לי מקום.. והרופא צועק: השתגעתי?? ומתעלף.

(שואלים את החניכים- מה הקשר. תשובה- הכותל הוא הלב שלנו. בשביל להיות רזה, בשביל שיהיה קצת שקט במדינה עם הרפורמים -בשביל אידיאלים קטנים אתה מוכן למסור את הלב? את החיים? אתה לא מבין מה זה לב!! הכותל הוא הלב של העם, כלומר הוא משפיע על כל תחום במדינה. כשהכותל מחולל, פגוע, אז כל המדינה פצועה! ברגע שיש בו ירידה ברוחניות- אז נראה ירידה וחולשה גם בשאר התומים במדינה)

חבל-

מביאים חבל, כולם מותחים אותו חזק.

(הכותל של כולנו!!!)

לומדים את הפסקה של הכותל. וקוראים ביחד את הסיכום:

(העניין הוא להבין שהלכות אלו בונות אצלינו יחס נכון למקום, מורא מקדש, להבין שהמקום הזה נעלה, לא מקום רגיל.)

הכותל המערבי (הרב אבינר)

יגם אל הכותל המערבי יש להתייחס ביראה ופחד. לפעמים קורה שיהודים ירושלמים כיון שמבקרים הרבה אצל הכותל, שוכחים איפה הם נמצאים, ומדברים שם דברי חולין ואפילו דברי הבל. רבנו הרב צבי יהודה זצ"ל לא היה ניגש כל יום אל הכותל, אלא רק בהזדמנויות מיוחדות ביותר. אז היה פוסע מתוך חרדת קודש ומתוך הרגשה שהוא נמצא במקום הכי גבוה שבעולם, באוורסט הרוחני של כל ההווה. הר הבית - מאן דכר שמיה! הלואי ונזכה להבין מה הוא הכותל המערבי של הר הבית! הכותל של כולנו, מאחד ומחזיק אותנו ולא אנחנו אותו. אנחנו צריכים להידבק אל הקבי"ה דרך הכותל, כל התפילות עולות דרך מקום המקדש, שכינה אינה זזה ממנו לעולם. וכרגע- מחובתינו לשמור על קדושתו מפני השתלטות של כפירה, של בלבול גדול. אז כולנו נשנס ידיים, לב ונשמה לפעול למען שריד בית מקדשינו, כמה שנוכל, נשתדל לעשות מה שביכולתינו, לבוא ברי"ח, להשתתף בקמפיין, ובעיקר- להתפלל, שהלב שלנו יהיה שם וירצה לראות בבנינו. אשרינו שזכינו!